

Sygn. akt IV U 1202/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2016r. w S.

odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 31 sierpnia 2015 r. Nr (...)

w sprawie M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że ubezpieczonej M. W. przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 01 sierpnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.

Sygn. akt IV U 1202/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 31 sierpnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 i 58 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015r., poz. 748), odmówił M. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, wskazując, że Komisja Lekarska w orzeczeniu z dnia 24 sierpnia 2015r. nie stwierdziła u ubezpieczonej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła M. W., wnosząc o jej uchylenie i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Ubezpieczona wskazała, że zaskarżona decyzja jest błędna, niezgodna z dostarczoną dokumentacją medyczną i nieprawidłowo ocenionym stanem zdrowia. Nadto wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy o specjalnościach: ortopeda, okulista i psychiatra (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji oraz podnosząc, że odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.2-3 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona M. W. (dotychczasowe nazwisko: F.) była uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 lipca 2015r. (decyzja z 17.02.2015r. o ponownym ustaleniu renty k.143 akt rentowych). Uprzednio w dniu 19 czerwca 2015r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres (wniosek k.147 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez Lekarza Orzecznika, który w orzeczeniu z 29 lipca 2015r. ustalił, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 29.07.2015r. k.149 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika M. W. została skierowana na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 24 sierpnia 2015r. ustaliła, że wnioskodawczyni nie jest niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS k.54-55 dokumentacji orzeczniczo-lekarskiej; orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 24.08.2015r. k.151 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 31 sierpnia 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres, tj. od dnia 1 sierpnia 2015r. (decyzja z 31.08.2015r. k.152 akt rentowych).

M. W. przebywała na rencie z tytułu niezdolności do pracy z powodu zespołu bólowego kręgosłupa w przebiegu wielopoziomowej dyskopatii. Była wielokrotnie operowana: w 2001r. operacja dysku L5- S1, w 2004r. – disectomia i laminectomia, w 2012r. – stabilizacja transpedicularna L4/5 S1, w 2014r. – laserowa dekompensacja dysku L3/4, zabiegi termolezji w 2014r., wielokrotne blokady z diprophosu, obustronna operacja cieśni nadgarstka. Ponadto ubezpieczona przeszła operację zaćmy i jaskry oka lewego. U wnioskodawczyni rozpoznano wielopoziomową dyskopatię lędźwiową, jaskrę obu oczu, przewlekły napięciowy ból głowy, a także przewlekłe zaburzenia depresyjne o złożonej etiologii. Ubezpieczona jest aktualnie leczona w (...) i przyjmuje substancje psychoreaktywne. Leczona na oddziale nerwic z rozpoznaniem zaburzenia depresyjno-lękowego, pozostaje pod opieką (...) z powodu zaburzeń depresyjnych. W leczeniu ubezpieczonej stosowane są leki przeciwdepresyjne naprzemiennie z lekami przeciwbólowymi m.in. o charakterze narkotycznym. Zespół biegłych lekarzy o specjalnościach psychiatra, neurolog, chirurg urazowo-ortopedyczny i okulista uznali ubezpieczoną za częściowo niezdolną do pracy od dnia 1 sierpnia 2015r. do 31 grudnia 2016r. W ocenie biegłego psychiatry, obecny stan zdrowia psychicznego i stosowane leczenie prowadzą do częściowej niezdolności do pracy w zawodzie pielęgniarki (opinia biegłych lekarzy psychiatry, chirurga urazowo-ortopedycznego, neurologa i okulisty, k. 12-12v akt sprawy).

Ubezpieczona ma 55 lat, z zawodu jest pielęgniarką (okoliczność bezsporna).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej M. W. zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r. poz. 748) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonej od decyzji organu rentowego odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia czy ubezpieczona w dalszym ciągu, tj. po 31 lipca 2015r., pozostaje osobą niezdolną do pracy. W tym celu Sąd zasięgnął opinii lekarzy o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonej.

Analizując opinię biegłych lekarzy sporządzoną w niniejszej sprawie, Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny dowód w sprawie, jest logiczna, spójna i należyście uzasadniona. Ponadto strony postępowania nie kwestionowały płynących z niej wniosków, w tym także organ rentowy nie zgłaszał do niej żadnych uwag i zastrzeżeń. Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, że rozpoznane u wnioskodawczyni schorzenia, w szczególności wielopoziomowa dyskopatja łądzwiowa wielokrotnie leczona operacyjnie oraz obecny stan zdrowia psychicznego (przewlekłe zaburzenia depresyjne o złożonej etiologii) i stosowane leczenie substancjami psychoaktywnymi, prowadzą częściową niezdolność do pracy w zawodzie pielęgniarki. Powyższe jednoznacznie wskazuje, że ubezpieczona w znacznym stopniu utraciła zdolność do wykonywania pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Sąd w całości podzielił wnioski biegłych lekarzy specjalistów, obdarzając opinię z dnia 14 stycznia 2016r. wiarygodnością i uznając, że ubezpieczona jest w dalszym ciągu, tj. od 1 sierpnia 2015r., częściowo niezdolna do pracy do dnia 31 grudnia 2016r. Całokształt okoliczności sprawy pozwala zatem stwierdzić, że ubezpieczona spełnia wszystkie przesłanki do ustalenia na dalszy okres prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art.57 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art.477¹⁴ § 2 kpc, Sąd zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że ubezpieczonej przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2016r.